

Podávej ruku

Tatínek s maminkou a Neotesánkem přišli na návštěvu k přátelům. „Pěkně vás vítám,“ řekla usměvavá paní. „Dlouho jsme se neviděli. A snad tohle není ten váš malý klučina?“

„Ano, to je náš Neotesánek,“ řekl pyšně tatínek a maminka synka mírně popostrčila dopředu.

„Tak ahoj,“ usmála se na něj paní. „Já jsem Jana.“ A podala Neotesánkovi ruku.

Neotesánek myslel, že mu ta paní něco podává, třeba bonbon nebo žvýkačku, ale pak si všiml, že její dlaň je prázdná.

Asi si ze mě dělá legraci, zamračil se Neotesánek a obě ruce schoval uraženě za záda. Paní se rozesmála, ale tatínek vzal Neotesánka za pravou ruku a ukázal mu, jak ji má té paní podat.

„Pevně ji stiskni, ale ne zas moc, aby ji to nebolelo,“ radil Neotesánkovi šeptem. „A pokaždé, když někomu podáváš ruku, dívej se mu přitom do očí.“

A tak Neotesánek podal ruku paní Janě, potom panu Zdeňkovi a nakonec i klukovi, který byl jen o trochu větší než on. Podáním ruky se všichni seznámili a přivítali. Navíc se Neotesánek opět dozvěděl, jak se správně chovat. A z kůry na těle zase něco ubylo! Hned jak přišel domů, učil podávat tlapku i psa Hopíka.

„Dej pac, Hopíku,“ domlouval mu tak dlouho, až to pejsek uměl.

Promiň!

V kině dnes promítají pohádkový film, a tak je tu spousta dětí. Vrtí se na sedadlech, šustí sáčky od bonbonů a házejí po sobě papírovými kuličkami. Neotesánek nic z toho nedělá. Dobře ví, že takhle se chovají jen neotesanci.

Po představení se všichni hrnou ze sálu ven. I Neotesánek. Těší se, jak bude mamince vyprávět, co s tátou v kině viděli. Jenže vtom se Neotesánkovi připletla do cesty copatá holčička. Neotesánek jí nechtěně šlápl na nohu, a jak se hnál dál, ještě ji porazil.

Holčička upadla, rozplakala se a dlaní si zakryla odřené koleno. Neotesánek se zmateně zastavil. Nejdřív se pokoušel děvče postavit, ale když ji zatahal za cop, rozplakala se ještě víc. Konečně ho napadlo podat jí ruku. Pak jen zbývalo si vzpomenout, co se v takových chvílích říká. Přemýšlel, až na to přišel.

„Promiň,“ řekl nešťastně. „Já nerad.“

„To nic, už to nebolí,“ usmála se holčička.

A té radosti, když doma Neotesánek zjistil, že obličej už má úplně celý hladounký bez jediného kousku kůry.

